

عربی

سراسری تجربی ۹۲

پاسخ‌دهنده: ابوالفضل تاجیک (دفتره‌ی A)

(عربی ۳، ترمه، ترکیبی)

۲۶- گزینه‌ی «۲»
«حاوَلْتُ»: تلاش کردم / «أَنْ أُعْطِيَ»: بدهم / «ذَلِكَ الْعَامِلُ»: آن کارگر / «هِدِيَّةٌ»: هدیه‌ای / «تُقَلَّلُ»: کم کند / «مِنْ تَعَبِ عَمَلِهِ»: از سختی کارش

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «تلاش من امروز این بود» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «هدیه» که به صورت معرفه به کار رفته است، نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «تلاش امروز» نادرست است.

۲۷- گزینه‌ی «۱»

(عربی ۳، ترمه، درس ۳)

«لَا أَقْدِرُ»: نمی‌توانم، قادر... نیستم / «الْقِيَامُ بِهَذَا الْعَمَلِ الْخَطِيرِ»: انجام این کار مهم / «أَنْ يُسَاعِدَنِي وَالِدَايَ مُسَاعِدَةً مُثْمِرَةً»: که والدینم به نحوی ثمربخش به من کمک کنند

نکته‌ی مهم درسی

وقتی فعل «قام» با حرف جر «ب» به کار می‌رود که بر سر مصدر آمده است، هنگام ترجمه، آن مصدر به صورت فعل ترجمه می‌شود، مانند: قام صديقي بالمطالعة: دوستم مطالعه کرد

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۲»: «با ارزش» و «مساعدتی تأثیر گذار داشته باشم» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۳»: «این کار پرخطر» و «نمی‌توانم آن‌را به خوبی انجام دهم» نادرست‌اند.

گزینه‌ی «۴»: «فقط» و «این کار را خوب...» نادرست‌اند.

۲۸- گزینه‌ی «۲»

(عربی ۲، ترمه، ترکیبی)

«قَدْ أُنْشِدُ»: سروده است / «أَبْيَاتًا مُتَعَدِّدَةً»: ابیات متعددی / «لِيَقْرَأَهَا»: تا آن‌ها را بخواند

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «شاعران بی‌شماری» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «در مجلسی» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «همایش بزرگ» نادرست است.

(عربی ۲، ترمه، درس ۵)

۲۹- گزینه‌ی «۲»
«لَا تَنْظُرْ إِلَى الدُّنْيَا بِالتَّشَاؤُمِ»: به دنیا با بدبینی نگاه مکن / «يَتَلَفُ عَمْرُكَ»: عمرت را تباه می‌کند / «وَلَا يَسْمَحُ لَكَ»: و به تو اجازه نمی‌دهد / «أَنْ تَذُوقَ»: بچشی / «طَعْمَ الْحَيَاةِ الْحَقِيقِيَّةِ»: طعم حقیقی زندگی

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «هیچ‌گاه» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «عمر» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «این دنیا» نادرست است.

(عربی ۲، ترمه، درس ۳)

۳۰- گزینه‌ی «۱»

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۲»: «ضمیر «ی» در «داخلي» ترجمه نشده و «بسمعی» به معنی «به من گوش دهد» است.

گزینه‌ی «۳»: «او را نشناخته‌ام» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «رسانده است» به صورت ماضی نادرست است.

(عربی ۳، مفهومی، درس ۳)

۳۱- گزینه‌ی «۳»

ترجمه‌ی صورت سؤال: «عمل کن هم‌چون عمل کردن کسی که می‌داند خداوند به بدی و خوبی او پاداش می‌دهد.» که با توجه به این ترجمه‌ی گزینه‌ی «۳» مناسب است (هر آنچه انسان از خوبی و بدی انجام دهد بر آن محاسبه می‌شود!)

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌های «۱» و «۴»: فقط صورت عمل خیر را بیان کرده است، ولی در گزینه‌ی «۳»، هر دو عمل را بیان کرده است.

(عربی ۲، تعریب، درس ۹)

۳۲- گزینه‌ی «۱»

«شایسته است»: «يَلِيْقُ» / «أَهْدَافٌ عَالِيَةٌ تَوْ»: غایاتک السَّامِيَّةُ، أهدافك العالیة / «صرفشان کنی»: تَبْدُلُ لَهَا

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۲»: «لِأَهْدَافٍ قِيَمَتِكَ» نادرست است.

گزینه‌ی «۳»: «يَبْدُلُ» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «يَنْبَغِي لَكَ» نادرست است.

۳۳- گزینه‌ی «۳»

(عربی ۳، تعریب، درس ۳)

«چون عشق درست و حقیقی باشد»: *إِنْ يَكُنِ الْحُبُّ صَادِقًا وَ حَقِيقِيًّا / «بلا»: المصيبة / «به رنگ نعمت»: يَلُونِ النِّعْمَةَ / «ظاهر می‌گردد»: تَطَهَّرَ*

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «مع الصَّدَاقَةِ» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «حُبُّنَا» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «صَادِقَةً حَقًّا» نادرست است.

ترجمه‌ی درک‌مطلب

«وقت، همان ماده‌ی اولیه در دست انسان است، مانند چوب در دست نجار و لذا باید او بر آن حریص باشد و نیکو به‌کارش ببرد! و عاقل ارزش وقت را بر اثر نیاز شدیدش به آن، می‌شناسد و فهمیده است که زندگی از دقیقه‌ها و ثانیه‌ها شمرده می‌شود، پس باید این دقیقه‌ها ارزش والایی داشته باشند! و پدیده‌ی پایبند نبودن به قرارها زمانی، از نمونه‌های رایج در بین مردم است، پس مراقبت و توجه به وقت و پیمان‌ها در هر انسانی که متصف به راستگو و اراده‌ی قوی است، آشکار می‌شود و انسان بی‌توجه همان کسی است که وقت خود را بدون هیچ فایده‌ای ضایع می‌کند، پس زندگی‌اش بد می‌شود. لذا وظیفه‌ای که ما باید انجام دهیم این است که عادت بر پایبندی بر قرارها را از کودکی در جان کودکان بکاریم، تا این که وقتی بزرگ شدند، این عادت را ثابت و استوار باید که ممکن نباشد شرایط آن‌ها را تغییر دهد، و در این هنگام کارها منظم می‌گردد و نظم حاکم می‌گردد، و فرصت‌های موفقیت فزونی می‌یابد و مردم در آرامش زندگی می‌کنند!»

۳۴- گزینه‌ی «۳»

(عربی ۲ و ۳، درک‌مطلب)

منظور از عبارت «وقت همان ماده‌ی اولیه در دست انسان است» این است که خود انسان مسئول خوب استفاده کردن یا بد استفاده کردن از وقت است.

۳۵- گزینه‌ی «۱»

(عربی ۲ و ۳، درک‌مطلب)

صورت سؤال: «چه کسی قرارهای زمانی را مراعات می‌کند (مورد توجه قرار می‌دهد)؟» با توجه به متن کسی که دارای ویژگی‌های: راستگویی و اراده‌ی قوی است، قرارها را مراقبت و مورد توجه قرار می‌دهد و به آن‌ها پایبند است.

۳۶- گزینه‌ی «۴»

(عربی ۲ و ۳، درک‌مطلب)

برای چه جاهل ارزش وقت را نمی‌داند؟ زیرا او نفهمیده است که وقت از دست می‌رود. با توجه به قسمتی از متن که می‌گوید: «عاقل ارزش وقت را به دلیل نیازمندی شدیدش به آن می‌داند و می‌فهمد که زندگی دقیقه‌ها و ثانیه‌ها است در مقابل آن جاهل کسی است که نمی‌فهمد زندگی دقیقه‌ها و ثانیه‌ها است، لذا به دلیل همین موضوع ارزش وقت را نمی‌داند و آن را از دست می‌دهد.»

۳۷- گزینه‌ی «۲»

(عربی ۲ و ۳، درک‌مطلب)

با توجه به متن، گاهی شرایط موجب بروز پدیده‌ی خلف وعده می‌گردند. در گزینه‌ی «۱»: بیان کلمه‌ی «جمع» نادرست است و دو گزینه‌ی دیگر کاملاً نادرست هستند.

۳۸- گزینه‌ی «۴»

(عربی ۲ و ۳، تشکیل)

حرکت‌گذاری کامل عبارت: «المُحَافَظَةُ عَلَى الْوَقْتِ وَالْعُهُودِ الزَّمِينَةِ تَطَهَّرُ فِي كُلِّ إِنْسَانٍ إِيَّاصَافَ بِالصِّدْقِ!»
«المُحَافَظَةُ»: مصدر باب مُفَاعَلَةٌ و مبتدا و مرفوع / «عَلَى الْوَقْتِ»: جار و مجرور به حرف جر / «الْعُهُودِ»: معطوف و مجرور / «الزَّمِينَةِ»: صفت و مجرور به تبعیت / «تَطَهَّرُ»: فعل مضارع مرفوع و فاعل آن ضمیر مستتر «هی» / «فِي كُلِّ»: جار و مجرور / «إِنْسَانٍ»: مضاف‌الیه و مجرور / «إِيَّاصَافَ»: فعل ماضی و فاعل آن ضمیر مستتر «هو»، جمله‌ی وصفیه / «بِالصِّدْقِ»: جار و مجرور

۳۹- گزینه‌ی «۲»

(عربی ۲ و ۳، تشکیل)

حرکت‌گذاری کامل عبارت: «العَاقِلُ يُعْرِفُ قِيَمَةَ الْوَقْتِ مَعْرِفَةً نَائِجَةً مِنْ حَاجَتِهِ الشَّدِيدَةِ إِلَيْهِ!»
«العَاقِلُ»: مبتدا و مرفوع / «يُعْرِفُ»: فعل مضارع مرفوع و فاعل آن ضمیر مستتر «هو» / «قِيَمَةَ»: مفعول به و منصوب / «الْوَقْتِ»: مضاف‌الیه و مجرور / «مَعْرِفَةً»: مفعول مطلق و منصوب / «نَائِجَةً»: صفت و منصوب به تبعیت / «مِنْ»: حرف جر / «حَاجَتِهِ»: مجرور به حرف جر / «ه»: مضاف‌الیه و محلاً مجرور / «الشَّدِيدَةِ»: نعت و مجرور

۴۰- گزینه‌ی «۳»

(عربی ۲ و ۳، تفریه و ترکیب)

تشریح گزینه‌های دیگر

گزینه‌ی «۱»: «الأفعال المشبهة بالفعل» نادرست است.

گزینه‌ی «۲»: «للمخاطب» نادرست است.

گزینه‌ی «۴»: «اسمه ضمير «هی» المستتر» نادرست است.

- ۴۱- گزینه‌ی «۴» (عربی ۲ و ۳، تپزیه و ترکیب)
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «متعدّد» نادرست است.
گزینه‌ی «۲»: «مبني للمجهول» نادرست است.
گزینه‌ی «۳»: «معتل و ناقص» نادرست است.
- ۴۲- گزینه‌ی «این سؤال پاسخ صحیح ندارد.» (عربی ۲ و ۳، تپزیه و ترکیب)
گزینه‌ی «۱»: «مرفوع» نادرست است.
گزینه‌ی «۲»: «مصدره: تهلیل» نادرست است.
گزینه‌ی «۳»: «نكرة» نادرست است.
گزینه‌ی «۴»: «خبر «إن» مفرد و مرفوع» نادرست است.
- ۴۳- گزینه‌ی «۲» (عربی ۳، معتلات)
در این عبارت فعل «لا يَدْعُونَ» با توجه به متحرک بودن دومین حرف، یک فعل ناقص نیست و حروف اصلی آن «وَدَعَّ» بوده و معتل و مثال می‌باشد.
در سایر گزینه‌ها به ترتیب: «يَكِيدُونَ» (ک- ی- د): فعل معتل اجوف، «قُلُّ» (ق- و- ل): فعل معتل اجوف و «تَصِلُونَ» (و- ص- ل) فعل معتل مثال هستند.
- ۴۴- گزینه‌ی «۳» (عربی ۲، اعراب فرعی)
در این عبارت کلمه‌ی «القاضي» که اسم منقوص است، نقش اسم «إن» را دارد، لذا منصوب بوده و حرکت فتحه را می‌پذیرد و دارای اعراب ظاهری و اصلی است.
- ۴۵- گزینه‌ی «۱» (عربی ۱، موصول)
در این عبارت با توجه به مجزوم نشدن دو فعل «نُعْطِي» و «يُضَاعَفُ»، «ما» اسم شرط نیست و با دقت در ترجمه، موصول بودن آن را متوجه می‌شویم.
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۲»: هر دو «ما» حرف نفی هستند.
گزینه‌ی «۳»: «ما» اسم شرط است.
گزینه‌ی «۴»: «ما» حرف نفی است.
- ۴۶- گزینه‌ی «۴» (عربی ۲، معلوم و مجهول)
در این عبارت، تنها یک فعل می‌تواند مجهول باشد و آن «قد أُنزِلَتْ» است. ترجمه‌ی عبارت: «شاعر آرامش را که بر قلبش نازل شده است احساس می‌کند، بعد از این که با خبر پیروزی روبه‌رو می‌شود و می‌تواند شعرها بسراید!»
- ۴۷- گزینه‌ی «۲» (عربی ۲، عذر و معرور)
کلمه‌ی «یوماً» چون بعد از عدد «خمسة» آمده است باید جمع و مجرور باشد (أَيَّامٍ)، کلمه‌ی «القادمة» صفت برای «الأسبوع» است که به دلیل مذکر بودن باید به صورت «القادم» به کار رود، کلمه‌ی «السادسة» از اعداد وصفی است و این اعداد با معدود خود در جنس مطابقت دارند، لذا باید به صورت «السادس» به کار رود و کلمه‌ی «الساعة» با توجه به موصوف بودن و مطابقت با صفت باید به صورت معرفه، یعنی «الساعة» به کار رود.
- ۴۸- گزینه‌ی «۱» (عربی ۳، حال)
در این عبارت، جمله‌ی «الشمس لم تَطْلُعْ» حالیه است، ولی در سه گزینه‌ی دیگر با توجه به مفهوم و دقت در ترجمه‌ی آن‌ها جمله‌ی حالیه وجود ندارد.
- ۴۹- گزینه‌ی «۳» (عربی ۳، تمییز)
در این گزینه، تمییز وجود ندارد.
تشریح گزینه‌های دیگر
گزینه‌ی «۱»: «سروراً» تمییز است.
گزینه‌ی «۲»: «اجتهاداً» تمییز است.
گزینه‌ی «۴»: «جُرْأَةً» تمییز است.
- ۵۰- گزینه‌ی «۴» (عربی ۳، منادا)
در این عبارت با توجه به ساختار غایب بودن فعل و جمله، کلمه‌ی «رَبِّ» مبتدا و مرفوع است.
ترجمه‌ی عبارت: «پروردگاران پاسخ ما را می‌دهد وقتی که او را از قلب با اخلاص بخوانیم!»